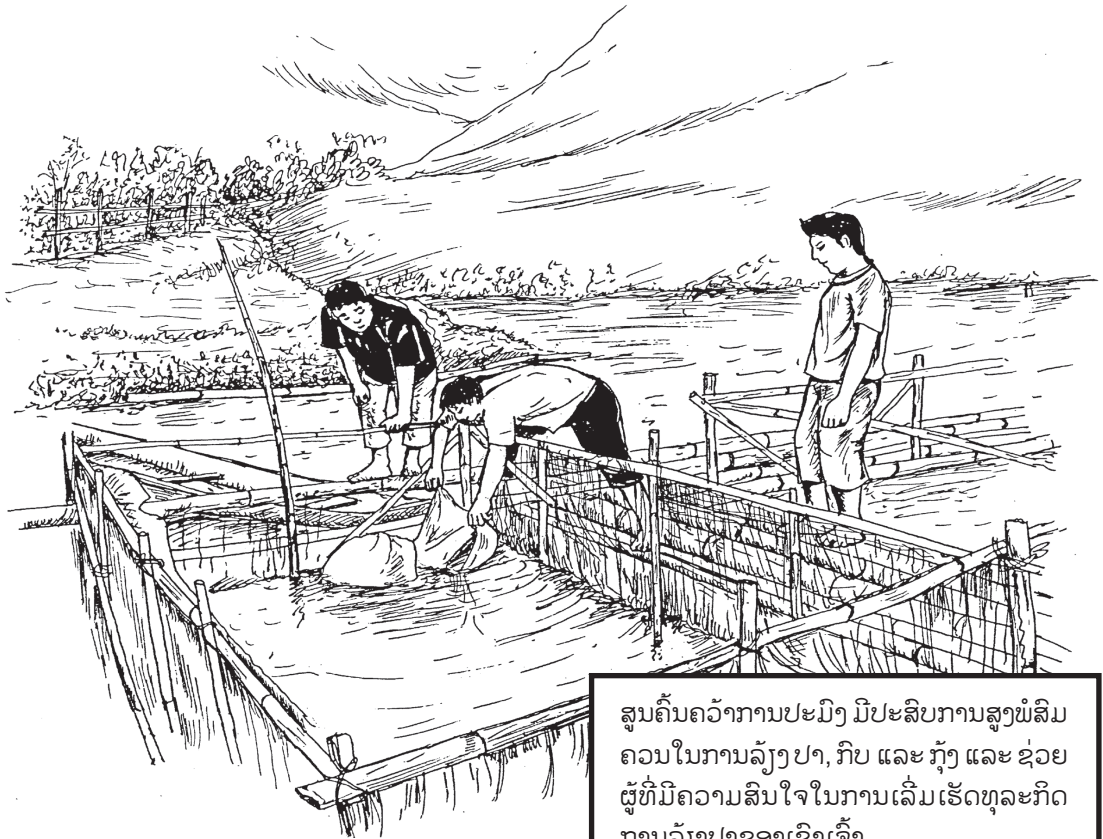

ໂອກາດໃນການຫາລ້ຽງຊີບ ດ້ວຍການລ້ຽງປາ ຢູ່ເຂດພູດອຍ

ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ ມີປະສິບການສູງພໍສົມຄວນໃນການລ້ຽງປາ, ກົບ ແລະ ກຸ້ງ ແລະ ຊ່ວຍຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈໃນການເລີ່ມເຮັດທຸລະກິດການລ້ຽງປາຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ເຂດພູດອຍເປັນເຂດທີ່ມີຊັບພະຍາກອນສັດນ້ຳທີ່ອຸດົມສົມບູນ. ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ມີຫ້ວຍນ້ຳລຳທານຢ່າງມາກມາຍ ແລະ ຊັບພະຍາກອນສັດນ້ຳກໍເປັນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ.

ການລ້ຽງປາ ແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນໃນເຂດພູດອຍ ໃນການຕອບສະໜອງທາງດ້ານອາຫານ, ອາຊີບ ແລະ ລາຍໄດ້. ມັນເປັນດ້ານນຶ່ງຂອງແຜນງານການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ທັງເປັນທາງເລືອກນຶ່ງໃນການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່. ມີປະຊາຊົນນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ ທີ່ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການລ້ຽງປາ ແລະ ຫາປາ ແລະ ໃນຕໍ່ໜ້ານີ້ຄາດວ່າຈະໄດ້ມີການສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຕື່ມເຖິງທ່າແຮງສຳລັບການລ້ຽງປາໃນເຂດພູດອຍ.

ໃນລະຫວ່າງປີ 2001 ຫາ 2003 ນີ້ ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງການລ້ຽງປາໃນຫຼາຍໂຄງການ ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ໄດ້ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ອະທິບາຍໃຫ້ປະຊາຊົນຫຼາຍຄອບຄົວ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຜົນປະໂຫຍດຂອງການລ້ຽງປາ.

ໃນໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ເຄີຍມີການທົດລອງການລ້ຽງປາຂະໜາດໃຫຍ່ມາແລ້ວໃນແຂວງທີ່ກ່າວ ແຕ່ປະຊາຊົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການພຽງພໍ. ບົດສະເໜີສະບັບນີ້ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ນຳສະເໜີຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ. ເຖິງວ່າຜົນການຄົ້ນຄວ້າຈະມີຜົນທາງບວກກໍຕາມ ແຕ່ກໍເຫັນວ່າຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີມອີກ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າ ການລ້ຽງປາ, ຫາປາ ຈະສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຄົນໃນເຂດພູດອຍໄດ້ແນວໃດ.

ຕາຕະລາງ 1: ຊະນິດປາທີ່ທຳການທົດລອງໃນພື້ນທີ່ຂອງປະຊາຊົນ			
ຊື່ລາວ	ຊື່ອັງກິດ	ຊື່ວິທະຍາສາດ	ຖິ່ນກຳເນີດ, ສະຖານະພາບ
ປາດູກລາວ	Broadhead Catfish	<i>Clarias macrocephalus</i>	ຊະນິດທ້ອງຖິ່ນ (ນ້ຳຂອງ)
ປາດູກພັນ	North African Catfish	<i>Clarias gariepinus</i>	ຊະນິດຕ່າງຖິ່ນ (ອາຟຣິກກາ) ນຳມາລຽງຢູ່ລາວ ເປັນບາງບອນ
ປານິນ	Nile Tilapia	<i>Oreochromis niloticus</i>	ຊະນິດຕ່າງຖິ່ນ (ອາຟຣິກກາ) ນຳມາລຽງຢູ່ລາວຢ່າງກວ້າງຂວາງ
ປາໃນ	Common Carp	<i>Cyprinus carpio</i>	ຊະນິດຕ່າງຖິ່ນ (ຍູຣາເຊຍ) ນຳມາລຽງຢູ່ລາວຢ່າງກວ້າງຂວາງ

ການລ້ຽງປານິນ, ປາໃນ ແລະ ປາປາກ ໃນໜອງ

ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງໄດ້ດຳເນີນໂຄງການນຶ່ງເພື່ອທົດລອງການລ້ຽງປາໃນໜອງ ຢູ່ເຂດພູດອຍ ຮ່ວມກັບປະຊາຊົນ 2 ບ້ານ ຄື ບ້ານຫາດຊີ້ວ ແລະ ບ້ານປາກແຈກໃນເມືອງ ປາກອູ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ການທົດລອງຖືວ່າເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການລິເລີ່ມການສົ່ງເສີມການລ້ຽງປາຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ຊຶ່ງລວມມີທັງການທົດລອງລ້ຽງກົບ ແລະ ລ້ຽງປາໃນກະຊັງ. ຈຸດປະສົງຂອງການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນ (1) ເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດປາ (2) ຄັດເລືອກຊະນິດປາລ້ຽງທີ່ເໝາະສົມ ແລະ (3) ພັດທະນາບາງເຕັກນິກໃນການໃຫ້ອາຫານ.

ໜອງປາຂະໜາດນ້ອຍ ຢູ່ເມືອງປາກອູ

ຕາຕະລາງ 2. ຊະນິດປາ ແລະ ອັດຕາການປ່ອຍປາ

ລ/ດ. ໜອງ	ບ້ານ	ເນື້ອທີ່ (ມ2)	ຈຳນວນປານ້ອຍ ຕໍ່ ໜອງ				ລວມ
			ປານົນ	ປາໃນ	ປາປາກ	ປາດຸກ	
1	ຫາດຊື່ວ	40.5	-	-	-	1,000	1,000
2	ປາກແຈກ	71.5	-	-	-	1,000	1,000
3	ປາກແຈກ	83.2	-	-	-	1,000	1,000
4	ຫາດຊື່ວ	120.0	200	100	100	-	400
5	ປາກແຈກ	45.5	200	100	100	-	400
ລວມ		360.7	400	200	200	3,000	3,800

ການເກັບຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ:

- ຊະນິດປາ ແລະ ອັດຕາການປ່ອຍປາ.
- ອັດຕາການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ອັດຕາການລອດຕາຍ ຂອງຊະນິດປາ ທີ່ທຳການທົດລອງ.
- ການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຊະນິດແນວພັນຂອງຜູ້ລ້ຽງ.

ການລ້ຽງປາດຸກ ຊະນິດດຽວ (Clarias.sp)

ປາດຸກເປັນປາທີ່ດຸຮ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ລ້ຽງໄວ້ແຕ່ຊະນິດດຽວໃນໜອງຕ່າງຫາກ, ໃນຂະນະທີ່ປາຊະນິດອື່ນໆ ນັ້ນ ລ້ຽງຮ່ວມກັນໃນໜອງດຽວ. ຜູ້ລ້ຽງປາສາມຄອບຄົວໄດ້ສຶກສາການລ້ຽງປາດຸກໃນຂະນະທີ່ສອງຄອບຄົວສຶກສາ ການລ້ຽງປາ ສາມຊະນິດຮ່ວມກັນ

ໜອງປາຂອງບ້ານຫາດຊື່ວ ມີເນື້ອທີ່ 40.5 ມ2 ຊຶ່ງມີອັດຕາການປ່ອຍປາ 24 ໂຕ/ມ2. ພາຍໃນສີ່ເດືອນ ຜົນຜະລິດ ແມ່ນ 24 ກິໂລ ຕໍ່ ຄັ້ງ. ອັດຕາການລອດຕາຍ ແມ່ນ 25%. ໜອງຂອງບ້ານປາກແຈກ ມີເນື້ອທີ່ 71.5 ມ2 ແລະ 83.2 ມ2 ຊຶ່ງມີອັດຕາການປ່ອຍປາ 12 ແລະ 13 ໂຕ/ ມ2. ພາຍໃນສີ່ເດືອນ ຜົນຜະລິດ ແມ່ນ 51.5 ກິໂລ ແລະ 175.2 ກິໂລຕໍ່ຄັ້ງ. ອັດຕາການລອດຕາຍ ແມ່ນ 50%.

ການລ້ຽງປາຫຼາຍຊະນິດ ໃນໜອງດຽວ: ປານົນ, ປາໃນ ແລະ ປາປາກ

ໜອງຂອງບ້ານຫາດຊື່ວ ມີເນື້ອທີ່ 120 ມ2 ຊຶ່ງມີ ອັດຕາການປ່ອຍປາ 3 ໂຕ/ ມ2. ພາຍໃນສີ່ເດືອນ ຜົນຜະລິດຂອງປານົນ, ປາໃນ ແລະ ປາປາກ ແມ່ນ 36 ກິໂລ ຕໍ່ ຄັ້ງ. ອັດຕາການລອດຕາຍ ແມ່ນ 70%.

ການທົດລອງ ໄດ້ສົມທົບ ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງປານົນ, ປາໃນ ແລະ ປາປາກ ໂດຍນຳໃຊ້ອາຫານພື້ນບ້ານ 3 ຢ່າງຄື:

- ຮຳ 100%
- ຮຳ 50%, ເຂົ້າປຽນ 50%
- ຮຳ 50%, ເຂົ້າປຽນ 25%, ສາລີ 25%

ໜອງຂອງບ້ານປາກແຈກ ມີເນື້ອທີ່ 45 ມ2 ຊຶ່ງມີອັດຕາການປ່ອຍປາ 9 ໂຕ/ ມ2. ພາຍໃນສີ່ເດືອນ ຜົນຜະລິດ ຂອງປານົນ, ປາໃນ ແລະ ປາປາກ ແມ່ນ 17.5 ກິໂລ ຕໍ່ ຄັ້ງ. ອັດຕາການລອດຕາຍ ແມ່ນ 70%.

ຕາຕະລາງ 3. ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການລອດຕາຍຂອງຊະນິດປາທີ່ທົດລອງ							
ລ/ດ. ໜອງ	ບ້ານ	ເນື້ອທີ່ (ມ2)	ຊະນິດ ປາ	ອັດຕາການປ່ອຍ (ຈຳນວນປານ້ອຍ)	ນຳໜັກສຸດທ້າຍ (ກຼາມ/ໂຕ)	ນຳໜັກລວມ (ກິໂລ)	ການລອດຕາຍ(%)
1	ຫາດຊື່ວ	40.5	ປາດູກ	1,000	100	24.0	24.0
2	ປາກແຈກ	71.5	ປາດູກ	1,000	96	51.5	53.6
3	ປາກແຈກ	83.2	ປາດູກ	1,000	310	175.2	56.5
4	ຫາດແຈກ	120.0	ປານົນ	200	123	35.7	76.8
			ປາໃນ	100	129		
			ປາປາກ	100	98		
5	ປາກແຈກ	45.5	ປານົນ	200	45	17.6	75.3
			ປາໃນ	100	97		
			ປາປາກ	100	33		
ນຳໜັກສະເລ່ຍ ສຳລັບປາດູກ					169		
ນຳໜັກສະເລ່ຍ ສຳລັບປານົນ					84		
ນຳໜັກສະເລ່ຍ ສຳລັບປາໃນ					113		
ນຳໜັກສະເລ່ຍ ສຳລັບປາປາກ					100		

ຕາຕະລາງ 3 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າປາດຸກ ມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວກວ່າປາຊະນິດອື່ນໆ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນດ້ານ ນ້ຳໜັກທີ່ສູງກວ່າ, ໂດຍ ສະເລ່ຍແລ້ວແມ່ນ 169 ກຸກມ/ໂຕ, ແລະ ມີອັດຕາການລອດຕາຍທີ່ຕໍ່າກວ່າ, ປະມານ 45%. ໃນການທົດລອງນີ້ ຍັງເຫັນໄດ້ວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍໃນດ້ານການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະ ການລອດຕາຍ ລະ ຫວ່າງໜອງທົດລອງ ຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ການສຶກສາທາສາຍເຫດຂອງຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງ ໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າຕື່ມ.

ນ້ຳໜັກສະເລ່ຍສຸດທ້າຍ (ກຣາມ/ປານ້ອຍ), ສຳລັບປາທຸກຊະນິດ ແມ່ນ: ປາໃນ 84 ກຣາມ, ປາດຸກ 113 ກຣາມ, ປານິນ 100 ກຣາມ ແລະ ປາປາກ 33 ກຣາມ.

ເຖິງວ່າຄວາມມັກລ້ຽງປາຊະນິດຕ່າງໆ ຈະບໍ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍກໍຕາມແຕ່, ໂດຍທົ່ວໄປ ຜູ້ລ້ຽງປາ ມັກລ້ຽງປາໃນ ແລະ ປາປາກ ຍ້ອນວ່າພວກມັນໃຫຍ່ໄວ, ມີຮູບຮ່າງໃຫຍ່ ແລະ ກິນອາຫານຫຼາຍຊະນິດໄດ້ (ຕາຕະລາງ 4). ໃນຂະນະທີ່ ພວກເຂົາມັກລ້ຽງປາດຸກ ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າການລົງທຶນ ແລະ ການຮັກສາ ແມ່ນ ສູງຫຼາຍ.

ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຖອດຖອນ

- ຈຳເປັນຕ້ອງມີການທົດລອງຕື່ມອີກ ເພື່ອໃຫ້ກຳນົດໄດ້ເຖິງ ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງໄລຍະເວລາ ການໃຫ້ອາຫານທີ່ຍາວກວ່າເດີມ (ຕົວຢ່າງ: ຫີກ, ເກົ້າ ແລະ ສິບສອງເດືອນ).
- ອັດຕາການປ່ອຍປາ ຄວນມີການພິຈາລະນາເພີ່ມຈຳນວນປາໃນຕື່ມ ເພາະວ່າ ມັນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີ ການຈະເລີນເຕີບໂຕ ດີກວ່າ ປານິນ ແລະ ປາປາກ.
- ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການທົດລອງຕື່ມອີກ ເພື່ອກຳນົດຜົນກະທົບ ຂອງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຂະໜາດ ປາ ນ້ອຍທີ່ປ່ອຍ.

ຕາຕະລາງ 4. ການວິເຄາະຄວາມຕ້ອງການຊະນິດແນວພັນຂອງຜູ້ລ້ຽງ				
	ປາໃນ	ປານິນ	ປາປາກ	ປາດຸກ
ໃຫ້ຄະແນນ	10	8	10	9
ຂໍ້ດີ	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫຍ່ໄວ • ຂະໜາດໂຕໃຫຍ່ • ສາມາດກິນອາຫານຫຼາຍຊະນິດ • ປັບຕົວໄດ້ດີກັບແວດລ້ອມທ້ອງຖິ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫຍ່ໄວ • ກິນອາຫານ ພື້ນບ້ານ • ສືບພັນໄວ • ປັບຕົວໄດ້ດີກັບແວດລ້ອມທ້ອງຖິ່ນ 	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫຍ່ໄວ • ຂະໜາດໂຕໃຫຍ່ • ສາມາດກິນອາຫານຫຼາຍຊະນິດ • ລົດຊາດດີ 	<ul style="list-style-type: none"> • ໃຫຍ່ໄວ • ຂະໜາດໂຕໃຫຍ່ • ສາມາດກິນອາຫານຫຼາຍຊະນິດ • ລົດຊາດດີ • ຂາຍໃນລາຄາທີ່ສູງກວ່າ
ຂໍ້ເສຍ		<ul style="list-style-type: none"> • ຂະໜາດໂຕນ້ອຍ 	<ul style="list-style-type: none"> • ບໍ່ທົນທານກັບການປ່ຽນແປງທາງສະພາບແວດລ້ອມ • ກ້າງຫຼາຍ 	<ul style="list-style-type: none"> • ເມື່ອປາດຸກຍັງນ້ອຍພວກມັນກິນ ກິນເອງ • ສາມາດໜີ ອອກຈາກໜອງ • ລົງທຶນສູງ • ໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍ

ການລ້ຽງປາກະຊັງ

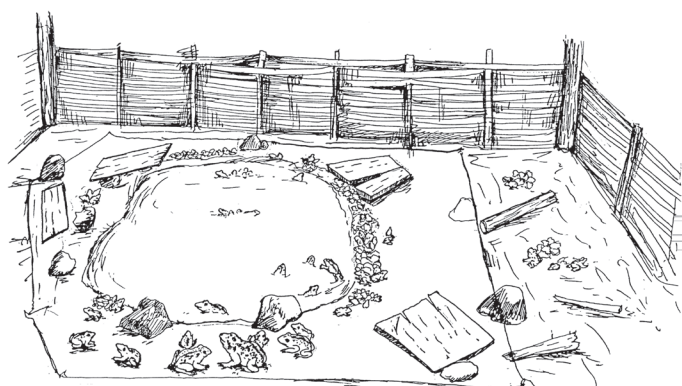
ການທົດລອງ ແມ່ນໄດ້ເຮັດຂຶ້ນທີ່ເມືອງປາກອູເພື່ອໃຫ້ກຳນົດໄດ້ວ່າຈະສາມາດນຳໃຊ້ຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານ ຊີວະນາໆພັນໃນນ້ຳ ມາເປັນອາຫານປາໄດ້ຫຼືບໍ່ ເພື່ອອາຫານປະເພດອື່ນໆບໍ່ມີ. ພ້ອມນີ້, ທີ່ມງານຂອງສູນຄົ້ນຄວ້າ ການປະມົງ ກໍຍັງໄດ້ພິຈາລະນາເບິ່ງຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການລ້ຽງປາກະຊັງຢູ່ແມ່ນ້ຳ ຫຼື ລຳຫ້ວຍຢູ່ໃນ 7 ແຂວງ ໃນທົ່ວປະເທດ.

ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

- ອາດຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ອາຫານໃນທ້ອງຖິ່ນເສີມ ກັບອາຫານສຳເລັດຮູບ.
- ການໃຊ້ໄມ້ປ່ອງມາເຮັດໂຄງສ້າງກະຊັງ ເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທົນຕ່ຳ ແລະ ຍັງຫາໄດ້ສະດວກໃນທ້ອງຖິ່ນ.
- ລະດູການ ແລະ ອຸນຫະພູມ ເປັນປັດໄຈສຳຄັນທີ່ກະທົບຕໍ່ການລ້ຽງພໍ່ແມ່ພັນ ແລະ ການບົວລະບັດຕໍ່ໄຂ່ປາ, ເຮັດໃຫ້ສາມາດຜະລິດໄດ້ແຕ່ຄັ້ງດຽວ.

ການລ້ຽງກົບ

ການທົດລອງການລ້ຽງກົບ ໂດຍໃຊ້ອ່າງດິນ ແມ່ນໄດ້ເຮັດຢູ່ແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ການລ້ຽງກົບ ທີ່ມີຊື່ວ່າ “ລານາ ຣູກູໂລຊາ” (*Rana rugulosa*) ຫຼື ການລ້ຽງກົບຈີນ ບູລຟຣອກ (*Bullfrog*) ມີການແຜ່ຂະຫຍາຍ ທົ່ວໄປຢູ່ໃນແຂວງຢູນນານ ທາງໃຕ້ຂອງປະເທດຈີນ, ມຽນມາ, ໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ. ກົບລານາ ຣູກູໂລຊາ ເປັນກົບ ທີ່ຫາກິນຕອນກາງຄືນ ອາໄສຢູ່ຕາມ ທົ່ງນາ ແລະ ໜອງມ້ກລີ້ຢູ່ຕາມຮູໃນ ຍາມກາງເວັນ ແລະ ອອກຫາອາຫານໃນ ຍາມແລງ. ກົບຊະນິດນີ້ ແມ່ນ ມີຢູ່ທົ່ວໄປ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ພວກມັນເປັນພວກທີ່ ກິນຊີ້ນກັນເອງ ແຕ່ອາຫານຂອງພວກມັນ ແມ່ນຈຳພວກ ອີ່ຮວກ, ແມງໄມ້, ຂີ້ກະ ເດືອນ, ປານ້ອຍ ແລະ ໝູນ້ອຍ.

ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຖອດຖອນ

- ກົບຈະເລີນເຕີບໂຕໄດ້ດີທີ່ສຸດໃນລະຫວ່າງ ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນກັນຍາ.
- ອາຫານ ແມ່ນເປັນປັດໄຈສຳຄັນ ແລະ ການໃຫ້ຂີ້ກະເດືອນເປັນອາຫານເສີມສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນໄດ້.
- ການສຶກສາເພີ່ມເຕີມເຖິງການຈະເລີນເຕີບໂຕ ໂດຍນຳໃຊ້ອັດຕາການໃຫ້ອາຫານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ພ້ອມການ ໃຊ້ຂີ້ກະເດືອນທ້ອງຖິ່ນເສີມໃສ່ກັບອາຫານສຳເລັດຮູບ ແລະ ການສຶກສາວ່າປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ ມູນຄ່າການລົງທຶນຄື ແນວໃດເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ.

ການສຶກສາ ກຸ້ງແມ່ນ້ຳຂອງ

ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ ໄດ້ທຳການສຳຫຼວດສັດນ້ຳ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຢູ່ທາງພາກເໜືອຂອງລາວ, ໂດຍສະເພາະການສຳຫຼວດກຸ້ງພື້ນເມືອງ (ກຸ້ງບໍ່) ທີ່ມີຢູ່ຢ່າງອຸດົມສົມບູນ ຢູ່ແມ່ນ້ຳ ເຂດປາກອູ ແລະ ປາກເຊືອງ. ກຸ້ງເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຈັບຫາກັນຫຼາຍ ຍ້ອນວ່າພວກມັນມີຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ສາມາດຂາຍໃຫ້ຮ້ານອາຫານ ໃນລາຄາ 60,000 ຫາ 90,000 ກີບ ຕໍ່ ກິໂລກຣາມ. ກຸ້ງນີ້ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມຫຼາຍຂຶ້ນ, ພວກມັນມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະຖືກຫາເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງອາດຈະນຳໄປສູ່ການດັບສູນໃນອະນາຄົດ ກໍເປັນໄດ້, ຖ້າວ່າບໍ່ມີການປົກປັກຮັກສາຢ່າງຈິງຈັງ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ ກຳລັງດຳເນີນການສຶກສາ ເຖິງຄວາມສາມາດເປັນໄປໄດ້ ໃນການລ້ຽງກຸ້ງ ແມ່ນ້ຳ ຂອງຮວມກັບປານິນ. ຜົນທີ່ໄດ້ສຳລັບການລ້ຽງກຸ້ງແມ່ນ້ຳຂອງຫຼັງຈາກ ຫ້າເດືອນ ແມ່ນ 90-120 ໂຕ/ກິໂລ ແລະ 60-80 ໂຕ/ກິໂລ ສຳລັບກຸ້ງປາກອູ ແລະ ກຸ້ງເມືອງອອຍ.

ລວບລວມໂດຍ:

Oulaytham Lasasimma (larrec@laopdr.com) and Bounsong Vongvichit (bounsong77@yahoo.com)